

הגאון רבי יוסף דוב הלוי מבוסטון ז"ל העיד שבצעירותו למד עמו סבו הגאון רבי חיים הלוי סולובייצ'יק ז"ל בעל מחבר חידושי רבינו חיים הלוי, מספר התניא. (התניא - נחלת העם) עמוד ע"ב בשם א' מתלמידיו של הגריד.

ובספר ארחות רבינו (ב"ב תשנ"א ח"א עמוד קפ"א) הביא וזה לשונו: סיפר לי מור"ר [הסטייפלער] זצוק"ל, שאביו ז"ל למד אתו כל שבת בילדותו מגיל שבע שמונה עד גיל אחת עשרה, שבו נפטר אביו ז"ל, את הספר עמק תפלה, שהוא חלק הראשון מספר עמק ברכה מהאדמו"ר הגה"צ מוהר"ר מרדכי דוב זצ"ל מהארנאסטייפל (שהוא היה חתנו של הגה"ק בעל הדברי חיים זצוק"ל), ואמר לי מור"ר שאביו ז"ל היה חסיד שלו והיה נוסע אליו כל שנה, ואמר לי מור"ר שספר עמק תפלה שאביו למד אתו, זה היה כדי להחזיר לו יר"ש, כי שאר החלקים שלו הם פלפול. וכן שמעתי מוהרש"ק שליט"א שאביו מור"ר אמר לו שבקטנותו אביו ז"ל למד אתו את הספר בת עין וכן את ספרי החסידות והמוסר של האדמו"ר מטשערקאס זצ"ל שהוא היה זקנו של האדמו"ר הג"ל ומו"ר נקרא על שמו. סיפר לי מור"ר שהיה כבן חמש כשאביו ז"ל לקחו להאדמו"ר הג"ר מרדכי דוב הג"ל, וזכר עדיין את צורתו. עוד כתוב שם: ראיתי את מור"ר [הסטייפלער] זצוק"ל לומד את הספר אור החיים הק', ונועם אלימלך, וכן את הספר בת עין, ולומד הרבה בספר של"ה הקדוש.

ובספר שבחו של צדיק (ירושלים תשס"ה עמוד שי"ב) כתוב דכשהביא הגה"ח ר' נתן צבי קעניג לבעל ה"קהילות יעקב" ספר "ליקוטי מוהר"ן, קם הוא ממקומו, הוציא מאורנו ספר "ליקוטי מוהר"ן ישן ובלה, מרוב ימים ומרוב לימוד, ואמר לר' נתן צבי: "דע כי מעיין אני בספר זה מידי יום ביומו". בהדגישו כי אמנם אין הוא יורד לסוף דעתו של רבינו בקשר שבין הענינים, ובעמקות הרבה. אבל בכל זאת - הוסיף הסטייפלער ואמר - מרגיש אני כי ספר זה מעורר אותי ליראת שמים, ואני רואה כי ביום שאני לומד בספר זה, חש אני בחסרון ביראת שמים.

ומענין לענין, הגיר' משה מרדכי שולזינגער ז"ל סיפר בשיעורו השבועי, כי בצעירותו עבר עליו משבר כלשהו (כמדומה שכתוצאה מרומי הלמוד) ויעץ לו הגאון הסטייפלער זצ"ל שילמד במהלך השנה בספה"ק "ליקוטי מוהר"ן וזה יסייע לו לצאת מה"משבר". ומה אומר לכם? - סיים ר' משה מרדכי, זה הועיל מאוד! (שם).

ובעיתון "בקהילה" (מסוף אורח לוגז, לסוכות תשע"א) כתוב: שח הגאון החסיד רבי דוד מאיר דוקמאן, רבה של קרית מוצקין: שאר בשרי, רבי אברהם ליסון מכפר חב"ד, היה כולו תמימות קיצונית ויושר מופלא ומעולם לא בדה דברים מלבו. הוא היה תושב פוניבז' ותלמיד בישיבה, והוא סיפר לי, שכאשר הרב מפוניבז' היה נקלע לתפלה בבית הכנסת של חסידי ליובאוויטש ששכן בפוניבז' סמוך לביתו, היה מידי פעם מטה אוזן לשיעוריו ב"תניא", של אביו המשפיע החבד"י רבי שמואל צבי (חירש) ליסון הי"ד.

ובשבועון "משפחה" (גליון 870 עמוד 24 ד' אלול תשס"ח) כתוב: הרב הגאון רבי יוחם לייבוויץ מקלם תלמיד הסבא מסלבודקא, משגיח בישיבת מיר בליטא ובעל מחבר הספר "דעת חכמה ומוסר", תלמידו הרב הגאון רבי יהודה ליב סראנק (בנו של הרב הגאון רבי צבי פסח, רבה של עיר הקודש

ירושלים), כשהיה בחור שיגר אביו ללמוד תורה במיר. והוא מספר על המשגיח המפורסם הגה"צ רבי ירוחם: התגוררתי בדירתו של המשגיח, היה זה חדר שמוחלק לשנים על ידי מחיצה של עץ, ואני האזנתי מידי פעם כיצד המשגיח המפורסם מתכוון ברגש ל"שמועסך" לשיחות שלו. כך גיליתי, בין השאר, ש"המשגיח" הנערץ מרבה לשון וללמוד באחת מספרי היסוד שבחסידות - התניא, ובספר יפה שיחתן, (ב"ב תשס"ד, ח"א עמוד קסו) כתוב בזה"ל: כדאי להזכיר מה ששמעו אנשי מהמנוח הרה"ח ר' משה גראס ז"ל מגענף, שביקר את החפץ חיים זצ"ל בביתו טאוו קודש בראדון, ולפליאת עיניו ראה ספר הקדוש "נועם אלימלך" על שולחנו הטהור. אמר לו החפץ חיים זצ"ל: מהו הפליאה? הלא אני מאמין שכל יהודי הנמצא בארבע כנסות הארץ הוזכה להרהורי תשובה, הוא בזכות הספר הזה. הרה"ח ר' משה גראס ז"ל מסר דיבורים אלו אל הרה"ק מהר"א מנעלוא זצ"ל, ונתפעל מזה, ואמר: פליאה היא, שיהודי שלא נמנה על תלמידי בעשטוה"ק, תהיה לו השגה כזו. ופעמים הרבה חזר על דיבורים אלו, בעת שנפגש עם אחד מתלמידי החפץ חיים זצ"ל.

ואצל הגיד מלכאל קוטלער שליט"א ראש ישיבת לייקוואד, נמצא ספר ליקוטי מוהר"ן עם הגהות מאביו הרה"ג ר' שניאור קוטלער זצ"ל. (האדמו"ר מטשאקווע שליט"א בשם ר' מלכאל). ובספר מעיין הברכה הביא מה שסיפר כ"ק אדמו"ר מרחמיסטריווקא זצ"ל מירושלים בשם ר' יוסף דוב רוזנשטיין ז"ל, שפעם נכנס אחד אל הגאון רבי איסר זלמן מלצר זצ"ל, והיה זה לפני חנוכה ועל כן הגיש לפניו ספר קדושת לוי שיעיין בדבריו קדשו על חנוכה. וכשהגיע אח"כ לקחת הספר, קרא רבי איסר זלמן בהתרגשות - לא ידענו מאי חנוכה, הבראדיטשובער רב גילה לנו מאי חנוכה.

ויש מכתב מהג"ר שלמה ברמן ז"ל ר"י פוניבד (הרד בקובץ ישועות חלק י"ז עמוד שצח) ור"ל ידידי לענ"ד אין אתה זקוק לעידוד אלא לקצת מוסר, ה' חנך בכשרונות מעלים אתה נמצא במקומות תורה שהם חצרות קדשין ויש בידך כל האפשרויות לנצל כשרונותיך הברוכים ולישב וללמוד ולעלות מעלה מעלה ועי"ז להיות גדול בישראל, נוסף לזה אני רואה שאתה בקי בספרי חסידות ויש לך לשון לימודים, ובמקום שתבקש שיעודדו אותך אתה צריך לעודד אחרים בו, וחושבני שאתה צריך להעמיד לפניך אתגר לשנה לסיים כמה מסכתות ולכתוב חיד"ת, גם לעסוק בספרי חסידות ומוסר, ועי"ז תקבל שמחה פנימית אמיתית וסוף הכבוד לבוא.

ובעיתון המבשר (תורני ט' תמוז תשע"ה) מובא: כתב השוורת שמע מהגר"צ טוקר שליט"א, נכד ראש הישיבה [רבי משה חברוני ר"י חברון] זצ"ל, עובדא מעניינת אותה שמע מכ"ק מרן אדמו"ר מרחמיסטריווקא שליט"א. כ"ק אדמו"ר שליט"א סיפר לו שהוא עוד וזכר את זקנו זצ"ל שהיה מגיע לטבול מידי ערב שבת במקוה אורנשטיין דחסידי באיאן שבבתי אורנשטיין שם היה מוציא המקוה היה עולה ראש הישיבה זצ"ל לביהכ"נ דחסידי באיאן שבבתי אורנשטיין שם היה מוציא מן הארון הספרים ספרי חסידות, וכך היה מכין עצמו זמן רב בלימוד בספרים אלו לשב"ק הקרבה ובאה, ורק אח"כ היה חוזר לכיתו בכדי לקבל את שבת המלכה. כך גם היתה לו הנהגה, כי לאחר שטבל בערש"ש לטהרתו לא היה מדבר דברים בטלים שאינם בדברי תורה עד זמן הקידוש.

כתב הרה"ג ר' ישראל חיים אשרי שליט"א בספרו "שיח זקנים" (בזקוק תשס"ח ח"א עמוד ירצ): סיפר לי הרה"ג ר' אלחנן סריד שליט"א, ששמע מאביו ע"ה שהרה"ק האבני נזר זצ"ל היה פעם בעיר לובלין, ורצה ללכת אל הרה"ק ר' לייבעלע איגר זצ"ל. כשיצא מביתו של ר' לייבעלע, אמר עליו: "ווער האט געקלערט אז ר' עקיבא איגר וועט האבן אן אייניקל א רבי, און וואס פטרא רבי."